Tilskudd til frivilligsentraler

Oslo Frivilligsentraler mener at forvaltningen av det statlige tilskuddet til frivilligsentralene fortsatt bør ligge hos Kulturetaten, og støtter derfor ikke arbeidsgruppens anbefaling om å overføre forvaltningsansvaret til bydelene.

Vi mener det er gode grunner til å styrke samarbeidet mellom frivilligsentralene og bydelene. Dette samarbeidet er helt grunnleggende for frivilligsentralenes virksomhet, på samme måte som godt samarbeid mellom bydelen og lokale lag, foreninger og andre frivillige aktører er avgjørende for et levende lokalsamfunn.

Men vi mener det er viktig å skille mellom **lokalt samarbeid** og **forvaltning av den statlige tilskuddsordningen**.

En felles forvaltning sikrer likebehandling

Oslo har i dag 34 frivilligsentraler med ulik organisering, størrelse og virksomhet. 16 av sentralene er privat eid, mens de øvrige drives av bydelene. Arbeidsgruppen peker selv på at en sentral forvaltning bidrar til at sentralene behandles likt, og at en overføring til åtte bydeler kan føre til ulik praksis og prioriteringer.
Dette mener vi bør tillegges betydelig vekt.

Den statlige tilskuddsordningen har felles nasjonale kriterier. Kulturetaten behandler i dag søknadene fra Oslo og søker Lotteri- og stiftelsestilsynet samlet på vegne av frivilligsentralene.

Å samle denne kompetansen og forvaltningen ett sted gir etter vårt syn bedre forutsetninger for en enhetlig forståelse av regelverket, forutsigbar saksbehandling og likebehandling av frivilligsentralene uavhengig av hvilken bydel de ligger i.

Å flytte den samme oppgaven fra én forvaltningsenhet til åtte bydeler fremstår heller ikke som en forenkling. Arbeidsgruppen peker selv på at dette vil kreve kompetanse og kapasitet i alle bydelene og innebære at oppgaver som i dag håndteres samlet, må utføres flere steder.

Lokalt samarbeid krever ikke lokal forvaltning av statstilskuddet

Et sentralt argument for å flytte ansvaret til bydelene er ønsket om sterkere lokal forankring og tettere samarbeid mellom bydelen og frivilligsentralene.

Vi deler målet, men mener ikke at konklusjonen følger av premisset.

Frivilligsentralene er lokale aktører. Samarbeid med bydelene om lokale behov, aktiviteter, møteplasser, forebyggende arbeid, beredskap og utvikling av lokalsamfunnet bør derfor være en selvfølgelig del av virksomheten.

møte mellom mennesker

Oslo Frivilligsentraler
Org 820017412
post@oslo.frivilligsentraler.no

Dette samarbeidet kan og bør styrkes uavhengig av hvem som administrerer det statlige tilskuddet.

De fleste frivilligsentralene har dessuten et økonomisk forhold til sin bydel gjennom lokale driftstilskudd, prosjektmidler eller andre former for lokal finansiering. Den statlige ordningen stiller også krav om lokal finansiering tilsvarende minst 40 prosent av sentralens totale driftsinntekter.

Etter vårt syn taler dette snarere for et tydelig skille mellom de to rollene.

Bydelen bør kunne samarbeide med, prioritere og støtte lokale frivilligsentraler ut fra lokale forhold innenfor sine egne tilskuddsordninger. Det statlige tilskuddet bør samtidig forvaltes samlet etter de samme kriteriene for alle frivilligsentralene i Oslo.

En sammenblanding av lokal finansiering og forvaltningen av det statlige tilskuddet er etter vårt syn lite ønskelig. Særlig for de selvstendig organiserte frivilligsentralene er det viktig med tydelige roller mellom kommunen som lokal samarbeidspartner og tilskuddsgiver på den ene siden, og forvalter av den statlige ordningen på den andre.

Manglende kapasitet er et svakt argument for å flytte ansvaret

Arbeidsgruppen viser til at Kulturetaten ikke har tilstrekkelig kapasitet til å involvere sektoren slik forskriften forutsetter, og at det i dag ikke finnes noen formalisert kontaktgruppe eller rådgivende ordning.

Dette mener Oslo Frivilligsentraler er et argument for å forbedre dagens dialog – ikke for å splitte forvaltningen mellom åtte bydeler.

Oslo Frivilligsentraler har ved flere anledninger bedt om å bli involvert i drøftelser knyttet til etablering av nye frivilligsentraler, uten at dette så langt har ført til en fast ordning for involvering.

Det bør være fullt mulig å etablere en enkel og forutsigbar struktur for dette.

Et fast møte mellom Kulturetaten og Oslo Frivilligsentraler noen få ganger i året vil kreve begrensede ressurser, samtidig som det vil gi Kulturetaten direkte tilgang til erfaring og kunnskap fra frivilligsentralene. Det kan også bidra til at kravene om involvering av sektoren ivaretas bedre enn i dag.

Vi mener derfor at manglende kapasitet ikke i seg selv er et godt argument for en omfattende omorganisering av tilskuddsforvaltningen.

Frivilligsentralene må sees som en ressurs

Vi reagerer også på deler av problemforståelsen som ligger til grunn for drøftelsen.

Frivilligsentralene må ikke først og fremst betraktes som forvaltningsobjekter som kommunen må finne kapasitet til å håndtere.

Frivilligsentralene representerer en betydelig ressurs for Oslo.

De mobiliserer frivillig innsats, skaper møteplasser, bygger fellesskap, forebygger utenforskap og knytter mennesker, organisasjoner og offentlig sektor sammen. Oslo kommune beskriver selv frivilligsentralene som lokale møteplasser som knytter enkeltmennesker og organisasjoner sammen for å skape et godt frivillig miljø, gode aktivitetstilbud og godt samarbeid med lokal offentlighet.

Det bør derfor være en ambisjon å utvikle samarbeidet med frivilligsentralene, ikke å betrakte dialogen med dem først og fremst som en kapasitetsutfordring.

Et Oslo med sterke, selvstendige og lokalt forankrede frivilligsentraler har tilgang til en infrastruktur av mennesker, relasjoner, kompetanse og tillit som kommunen vanskelig kan etablere på egen hånd.

Vårt forslag

Oslo Frivilligsentraler mener derfor at dagens hovedmodell bør videreføres og forbedres:

Kulturetaten beholder ansvaret for den statlige tilskuddsordningen, slik at Oslo har én samlet forvaltning, felles kompetanse og størst mulig grad av likebehandling.

Samtidig bør **samarbeidet mellom frivilligsentralene og bydelene styrkes**, uten at dette kobles til forvaltningen av det statlige tilskuddet.

I tillegg bør det etableres en **fast og formalisert dialog mellom Kulturetaten og Oslo Frivilligsentraler**, blant annet om utviklingen av frivilligsentralene i Oslo, etablering av nye sentraler og andre spørsmål hvor forskriften forutsetter involvering av frivillig sektor.

Dette vil etter vårt syn gi Oslo det beste fra begge nivåer:

En enhetlig og forutsigbar forvaltning av den statlige ordningen, kombinert med sterke lokale relasjoner mellom frivilligsentralene og bydelene.

Frivilligsentralenes viktigste oppgave er ikke å være en del av kommunens organisasjon, men å mobilisere frivillighet, bygge fellesskap og være et bindeledd mellom mennesker, frivillig sektor og det offentlige.

Det bør også være utgangspunktet for hvordan tilskuddsordningen organiseres.

Oslo, 21. september 2026
Oslo Frivilligsentraler

Espen Watne Andresen
Styreleder

møte mellom mennesker

Oslo Frivilligsentraler
Org 820017412
post@oslo.frivilligsentraler.no